

[Kolbjørn.]

drejer sig imidlertid ikke alene om Forhøjelsen af Ejendomsskatterne. Da Lejeværdien af Bolig i egen Ejendom ansættes til 6 pCt. af Ejendomsskyldvurderingen, vil enhver Forhøjelse medføre, at Ejeren kommer til at svare Skat af en højere formel Indtægt; hvor meget det bliver i det enkelte Tilfælde, vil jo afhænge af den paagældendes øvrige Indtægt og af Skatteprocenten i Kommunen. Vedkommendes skattepligtige Formue vil blive forøget med det Beløb, Vurderingen gaar op med, og endelig vil der i visse Tilfælde blive Tale om et forøget Kloakbidrag. Denne Type Huse ejes i vid Udstrækning af Arbejdere og Tjenestemænd og andre med beskedne Indtægter, som ved Flid og Spar-sommelighed har faaet rejst sig et Hjem i friere Omgivelser, hvor deres Børn kan vokse op under sunde Forhold, og hvor de selv haaber at kunne tilbringe en betrygget Alderdom. Opretholdelsen af et saadant Hjem med Præstering af Afdrag paa Prioriteter, Vedligeholdelse og Smaaforbedringer stiller i Regelen meget betydelige Krav til de paagældendes Økonomi og lykkes kun ved Sparsommelighed og stadigt Arbejde. Derfor vil en Forhøjelse af de kontante Udgifter kunne betyde en alvorlig Belastning — saa stor, at nogle maaske ikke vil kunne klare den. Den vil føles dobbelt haard, naar en tilsvarende Familie, som bor til Leje, i det væsentlige er beskyttet mod Huslejstigning.

Det er Socialdemokratiets Opfattelse, at denne Gruppe Medborgere, som hører til vort Samfunds i egentligste Forstand opbyggende Elementer, har Krav paa Hensyn-tagen. Vi ønsker derfor i videst mulig Grad at lette de smaa Familiehuse for de Byrder, der kan følge med den nye Vurdering. Vi føler os imidlertid ikke overbevist om, at den Vej, det foreliggende Forslag anviser, er den naturligste hertil. Det af den radikale Gruppe forelagte Forslag vil ganske vist fritage disse Huse for den direkte Følge af Ejendomsskyldvurderingen. Dette har vor absolutte Støtte, men Forslaget gaar jo langt videre og fritager en hvilken som helst Ejendom for den Forhøjelse i Bygnings-værdien, der er sket siden 1936. Dette finder vi lidet rimeligt. Vi betragter den sted-fundne Vurdering som et nødvendigt Led i det danske Samfunds Statusopgørelse efter Krigen. Der er gaaet 9 Aar, siden der sidst fandt en Opgørelse Sted, og i den Periode er der ikke alene foregaaet de sædvanlige Forskydninger i de enkelte Ejendommers indbyrdes Værdiforhold, som maa medføre en Korrigering af deres Skatteydelse, men det er aabenbart, at der er sket en betydelig

Forhøjelse af de faste Ejendommers Værdi som Helhed. Der er foregaaet en større Omsætning end normalt og til stærkt stigende Priser. Statistisk Departements Opgørelse viser saaledes, at Ejendomme i By og paa Land i 1944 handledes gennemsnitlig godt 40 pCt. over Ejendomsskyldvurderingen. I alt solgtes i dette Aar 17 500 Ejendomme, som tilsammen er vurderet til 326 400 000 Kr., for 459 800 000 Kr. Der har altsaa her aflejret sig en betydelig Formueforøgelse, som bør finde Udtryk i Beskatningen, saafremt ikke en urimelig Skævhed varigt skal opstaa.

Den nye Ejendomsskyldvurdering er efter vor Opfattelse et nødvendigt Supplement til Formueopgørelsen den 23. Juli i Fjor. Vi er af den Opfattelse, at betydelige Kategorier af Ejendomme nu i en Aarrække har været beskattet efter Ansættelser, der ligger langt under deres Værdi, og derfor bør sættes op til den Skat, som er den nye Vurderings Konsekvens. Eksempelvis kan jeg nævne, at der i en bestemt Gade i Københavns Strandvejskvarter findes i alt 22 Villaejendomme, som i 1936 vurderedes i Ejendomsskyld hver for sig fra 48 000 Kr. til ¼ Mill. Kr. og tilsammen til 2 070 000 Kr. Lignende Eksempler findes bl. a. i en Række nordsjællandske Kommuner. Vi ser ikke nogen samfundsmæssig Grund til fortsat at fritage Ejendomme af denne Karakter for at yde Skat af den Værdistigning, som maatte være indtraadt. Samtidig er der naturligvis i Løbet af 9 Aar sket en Række Forskydninger i Huses og Gaardes Værdi, saadan at der er Brug for det ensartede Grundlag for Fastsættelsen af Kommuneskat, som den nye Vurdering maa forudses at udgøre.

Selv om det for os er af størst Betydning, at Forøgelsen i Ejendomsværdien kommer til Udtryk i Formueansættelsen, baade af Hensyn til den almindelige Beskatnings Ligelighed og med Henblik paa Udgangspunktet for den kommende Een-gangsskat, finder vi det ikke særlig rimeligt fuldstændig at se bort fra den Regulering af Ejendomsskatterne, som er en Vurderings naturlige Formaal.

Socialdemokratiet vil foretrække at tilvejebringe den paakrævede Lettelse for de smaa Familiehuse direkte gennem Fradragene i den skattepligtige Værdi. Lige siden 1903 har Lovgivningen jo hjemlet saadanne, formentlig ud fra den Betragtning, at den nødtørftigste Bolig bør lettes eller vel helst helt fritages for Bygningsskat. Loven af 20. Maj 1933 om kommunale Ejendomsskatter giver som bekendt Adgang til